

Omeliġa fil-Quddiesa Solenni tat-Tberik taż-Żjut u t-Tiġdid tal-Wegħdiet Saċerdotali

Katidral tal-Assunta, il-Belt Victoria

Ħamis ix-Xirka, 2 ta' April 2026

L-E.T. Mons. Anton Teuma, Isqof ta' Għawdex

‘IVA’ MĠEDDA LIL DAK LI JHOBBA

Qabel ir-riflessjoni tiegħi fuq il-Qari tal-lum, nixtieq irrodd ħajr minn qalbi lilkom ilkoll, għeżiež saċerdoti. Ahna qegħdin hawn biex niringrazzjaw lil Alla, imma naħseb li jixraq illum niringrazzjaw ħafna lil xulxin. Niringrazzjakom jien, l-ewwel u qabel kollox, għax kieku m'intomx intom, kieku l-ħidma tagħna kollha kemm hi ma tistax issir. Għalhekk grazzi mill-qalb lilkom tal-ħidma tagħkom, tat-tbatija tagħkom, tas-sagrificċji tagħkom, tal-inkwiet tagħkom li ġgħorru minhabba l-ħidma pastorali. U grazzi lill-familjari tagħkom li jieħdu ħsiebkom. Grazzi lil dawk li jikkurawkom, kemm fiżikament u kemm spiritwalment.

Bi ħsiebni naqra dak li ppreparajt, biex il-messaġġ jasal kif għandu jasal.

Għeżiež ħuti Saċerdoti,

għeżiež ħuti Nsara,

Illum, fil-qalba ta' Ħamis ix-Xirka – il-Jum Fondanti tal-Identità Saċerdotali tagħna – il-Knisja tiġborna madwar l-altar biex nikkontemplaw il-misteru ta' Kristu Saċerdot u biex ingeddu, b'umiltà u b'verità, il-wegħdiet saċerdotali tagħna. Il-bewsa tal-altar li jien flimkien ma' xi saċerdoti oħra għamilna, il-bewsa li lkoll għamilna spiritwalment, mhix għajr it-tqegħid tar-ras tagħna f'hoġor Ġesù, bħad-dixxiplu li Ġesù kien iħobb fl-Aħħar Ikla, il-ġuf li minnu tnissilna u li minnu għadna nieħdu l-ħajja.

Nerġgħu lura lejn dan il-ġuf mhux biss biex infakkru dak li seħħ fina bl-Ordinazzjoni tagħna fil-passat, imma biex nirrealizzaw u niċcelebraw dak li jseħħ fina matul ħajjitna kollha, anki fil-prezent. Hija din ir-relazzjoni ombelikali, li bi grazzja tikkomunikalna d-doni tal-ministeru u tas-sejha tagħna. U dan indipendentement minn kif nistgħu nhossuna ahna, jew kif ngħixu ahna s-saċerdozju. Ahna konna hemm, fil-pjan etern tal-Missier, mal-Inkarnazzjoni tal-Iben. Huwa mument tassew sabiħ, imma wkoll wieħed li jitlob minna ħafna, għax ipogġina quddiem il-verità tas-sejha u tal-ħajja tagħna.

Il-Qari li smajna (Iż 61:1-3a,6a,8b,9; Apok 1:5-8; Lq 4:16-21) jdawwal dan il-mument b'mod qawwi ħafna.

Il-profeta Izaija tana kliem li nafuh ilkoll: *“L-Ispirtu ta' Sidi l-Mulej fuqi, għax il-Mulej ikkonsagrani”* bid-dilka.

Dan il-kliem ma jikkellimx biss dwar Kristu, il-Midluk: jittellem ukoll dwarna. Jittellem dwar l-identità l-aktar profonda tagħna. Ma' Ġesù u fih, dan il-kliem qalu minn qabel il-Missier għalina, għal kull wieħed minna. Ahna rġiel ikkonsagrati, midlukin, mibgħutin. Ahna mibgħutin biex *“inwasslu l-bxara t-tajba lill-fqajrin”*, biex *“indewwu l-qalb miksur”*, biex *“inhabbru l-helsien lill-imjassrin... u lill-ħabsin”*, biex *“inniedu s-sena tal-grazzja tal-Mulej”*, biex *“infarrġu lill-imnikktin”*, biex *“inferrħu lil dawk li jibku”*. Il-profeta Izaija juża' dawn is-seba' azzjonijiet.

U madankollu, jekk inkunu sincieri, illum dan jista' jkun diffiċli biex inħossuh u ngħixuh bis-sħiħ. Għax flimkien mas-sbuħija tas-sejha, aħna nistgħu ngorru ġewwa fina sentimenti ta' gheja, nuqqas ta' fiduċja fina nfusna u fl-oħrajn, biża', dgħufija umana, morali u spiritwali. Xi drabi nħossu l-piż tas-solitudni, id-distanza, in-nuqqas ta' fehim, jew anki r-rifjut min-naħa ta' dawk li aħna msejnin naqdu. Kultant nistaqsu lilna nfusna: "Aħna għadna aċċettati? Għadna rilevanti? Il-ministeru tagħna għadu jinftehem? Dak li qed nagħmlu fih sens?".

Il-Kelma ta' Alla ma tinjorax dawn is-sentimenti tagħna. Anzi, tagħti kas tagħhom ilkoll. U wara li naċċettaw li dan kollu jnissel fina uġiġh u rabja, ejjew noqogħdu fis-skiet biex nisimgħu lil Ġesù jkellimna permezz ta' dak li ngħaddu minnu.

Fl-Evangeliġu, Ġesù jidhol fis-sinagoga ta' Nazaret, jaqra proprju din is-silta ta' Izaija u jgħid: "*Din il-Kitba seħħet illum*". Imma minnufih jiġi rrifjutat. Dawk li kienu jafuh, dawk li fosthom trabba, dawk li kien mibgħut għalihom, ma jilqgħuhx. Anzi, jaslu sal-punt li jridu jeqirduh.

Hija xena tassew f'saħħitha: Ġesù, il-Midluk, il-Mibgħut ta' Alla, dak li jġib l-Aħbar it-tajba lill-foqra... ma jiġix aċċettat.

U minn hawn, ħuti, johroġ dawl kbir għalina. Ir-rifjut, it-taħbit, in-nuqqas ta' fehim, il-ġudizzji, l-akkużi, il-kritika, huma mumentali ta' grazzja għalina. U dan minhabba żewġ raġunijiet: 1. Meta l-kritika tirrifletti l-verità, b'umiltà u b'sincrità rridu nhalluha tgħinna nagħmlu eżami awtentiku tal-kuxjenza, tgħinna niehdu b'aktar serjetà l-missjoni tagħna ta' qadi lin-nies, speċjalment lill-foqra, lill-batuti, lill-imjassra ta' żmienna. Tgħinna nwettqu aħjar il-missjoni tagħna. 2. Meta mhix vera, bħal fil-każ ta' Ġesù, irridu noqogħdu attenti biex ma nhalluhiex twaqqafna. Il-kritika mhix dejjem sinjal li żbaljajna f'xi haġa jew li żbaljajna kolloxx! Ġesù ma jiqafx ikun saċerdot għax jiġi kkritikat jew irrifjutat! Ma jiqafx iħobb għax ma jiġix milqugħ! Ma jirtirax id-don tiegħu nnifsu meta ma jiġix aċċettat!

F'dan is-sens, kull tip ta' diżapprovazzjoni li tiġi mingħand l-oħrajn lejn il-ministeru tagħna hija grazzja, hija don. Il-ġudizzji tal-oħrajn isejhilna biex nagħrfu li l-oħrajn jimpurtahom minn Ġesù u mill-Vangeli tiegħu, anki meta jgħidu li ma jemmnux jew li huma kontra l-Knisja. Il-ġudizzji tal-oħrajn juruna li hemm xewqa għat-tajjeb, għas-sabiħ u għall-veru, fil-qalb tal-bnedmin kollha, b'mod speċjali f'dawk li jikkritikaw b'mod aħrax.

Jekk hemm x'nirrangaw u x'nagħmlu aħjar, il-kummenti tal-oħrajn jgħinuna nikkonvertu biex insiru dejjem aktar nixbhu lil Ġesù, il-Midluk waħdieni, u biex ngħixu skont il-ħsieb li Alla kellu għalina sa mill-bidu. Jekk il-ġudizzji tal-oħrajn huma mingħajr bażi, għandhom iservuna biex nikbru fl-imhabba gratuwita, fl-imhabba b'xejn lejn dawk li jippersegwitawna jew jgħidu kull deni fuqna minhabba fiH (ara Mt 5:11).

Inkunu boloh jekk il-grazzja tal-kritika tal-oħrajn narmuha, billi semplicement ma nagħtux kasha, nirribellaw, jew aghar u aghar inwiegħbu b'rabja jew mibegħda. Il-kritika, il-ġudizzji tal-oħrajn, b'mod misterjuż, huma l-post ipprivileġġjat tar-rabta tagħna ma' Kristu.

U proprju hawn tidher il-qalba tas-saċerdozju: imhabba li tibqa', don li ma jiġix irtirat, fedeltà li tmur lil hinn mill-approvazzjoni tal-oħrajn.

Il-ktieb tal-Apokalissi jfakkarna bi kliem qawwi: Kristu *“jħobbna u ħelisna minn dnubietna bis-saħħa ta’ demmu”*. Ma jgħidx: ħabbna għax ħabbejnien, jew meta aċċettajnieh. Jgħid semplicement: iħobbna. Dejjem. Din hija l-identità l-aktar profonda tagħna: li nkunu sehem minn din l-imħabba dejjiema.

Għezież saċerdoti, illum se ngeddu l-wegħdiet tagħna mhux għax aħna perfetti, mhux għax dejjem imħegġa, mhux għax dejjem inħossuna kapaċi. Se ngedduhom fil-verità tagħna, fil-fragilità vera tagħna, fil-feriti li nġorru, u anki fid-dizappunti tagħna. Meta ftit iehor ngħidu mill-ġdid l-‘iva’ tagħna, żgur li mhux se tkun l-‘iva’ perfetta u idealista ta’ min għandu kollox f’postu jew taht kontroll. Se tkun ‘iva’ li hija semplicement l-eku ta’ ‘iva’ oħra aktar kbira, l-‘iva’ tal-Missier li ntqalet fuqna u għalina, li ntqalet qabilna, li għadha tissemma’ u tibqa’ tissemma’ warajna. L-‘iva’ tal-fedeltà u tal-imħabba tiegħu lejna. L-‘iva’ tagħna hija risposta għal ‘iva’ ta’ min jafdaha.

It-tberik taż-Żjut tal-Katekumeni u tal-Morda, u b’mod speċjali l-konsagrazzjoni taż-Żejt tal-Grizma, huma simbolu u sinjal tal-preżenza u tal-fedeltà tal-Ispirtu ta’ Alla, huma memorjal tal-‘iva’ ta’ Alla fuq is-Saċerdozju tagħna, ‘iva’ li kient qabilna, ‘iva’ li tgħattina u ‘iva’ li tibqa’ warajna, u li permezz tal-istess dilka tagħna, tidlek lil dawk li magħhom naħdmu. Ta’ min, forsi b’vuċi aktar umli minn snin oħra, imma aktar vera, ngħidulu: *“Mulej, int taf kollox. Int taf li nħobbok”* (Ġw 21:17).

U f’din l-‘iva’ hemm ukoll fejqan. Għax il-Mulej ma jitlobniex inkunu apprezzati minn kulhadd, imma li nkunu awtentiċi. Ma jitlobniex inkunu perfetti, imma sinċieri. Ma jitlobniex li nagħmlu suċċessi, imma li naqdu. Ma jitlobniex li dejjem niġu mifhuma, imma li nippruvaw nifhmu.

Fi żmienna, aktar milli fl-imghoddi, aħna msejġin nerġġu niskopru l-essenza tal-ministeru tagħna: mhux mibni fuq il-pożizzjoni, ir-rikonoxximent, l-approvazzjoni, is-suċċessi tal-inizjattivi soċjali, kulturali jew reliġjużi li nagħmlu fil-parroċċi tagħna, imma mibni fuq ir-relazzjoni tagħna ma’ Kristu, fuq l-imħabba li nircievu minghandu u li mbagħad ngħaddu lill-oħrajn. Aħna mibgħutin biex *“inwasslu l-bxara t-tajba lill-fqajrin”*, biex *“indewwu l-qalb miksura”*, biex *“inħabbru l-helsien lill-imjassrin... u lill-habsin”*, biex *“inniedu s-sena tal-grazzja tal-Mulej”*, biex *“infarrġu lill-immniktin”*, biex *“inferrħu lil dawk li jibku”*.

Ħuti, nerġġu lura hemm! Nerġġu lura għall-bidu! Nerġġu lura għal dak il-mument fondanti meta ħassejna li l-Mulej riedna miegħu.

Quddiem il-poplu ta’ Alla, ejjew ingeddu l-wegħdiet tagħna bħala rġiel li nafu li aħna maħbubin, anki meta nħossuna fragli; bħala rġiel li nagħżlu li nħobbu, anki meta ma nħossuniex milqugħa.

Jalla din l-Ewkaristija gġedded fina l-ferħ tas-saċerdozju, ta’ din ir-rabta speċjali ma’ Kristu Saċerdot. Mhux ferħ superficjali, imma dak profund li jiġi mill-għarfien li, minkejja kollox, Kristu mwahhad magħna.

U Marija, Omm is-saċerdoti, takkumpanjana f’din l-‘iva’ fragli u mġedda.

Ammen.